

FERENCZES ISTVÁN VERSE*

Gyász, fekete karácsony

Ma eljött Babits Mester,
átcaplatott a csiki sáron,
nem szólt, csak intett némán:
ilyen a fekete karácsony!

Hazuggá lett minden szó,
mert kimondhatja most akárki,
rád öntheti a szennyet –
az ember vágy Istenné válni.

Hiába keresed, várod,
agysorvadtan hiába várod
se pásztor, se király nincs,
túlfelől vár minden barátod...

Idefönt alig maradt,
legyőz, mint vaklovat a derbin
a szó, a drótposta hír:
meghalt ma délben Lázár Ervin!

A bajuszos, éteri tündér,
ő volt a kisdéd, és a jászol,
ő volt a hó, a jó szó,
a lázrózsás fehér karácsony,

mikor nem szabad sími,
csak inni, jó pannon borokat,
budai kiskocsmákban
mesélni a Don-kanyarokat...

Hagyj a fenébe Mester.
ő volt ki nem halállal játszott –
körkörösül az erdő
most, gyász van, fekete karácsony.

Csikszereda, 2006. december 22-23.

---

* A vers a 2006 decemberében elhunyt *Lázár Ervin* (1936 – 2006) író emléke előtt tiszteleg.